

GELECEK İÇİN EĞİTİM

Farklı Ülkelerde Program Geliştirme Çalışmaları

Editör:
Özcan DEMİREL

2. Baskı

Tuba Acar / Aslı Uysal / Ece Koçer / Özlenen Özdiyar / Murat İnce
Özge Can / Özge Aslan / Fizen Liman / Nur Akkuş / Şahika Ünlü
Mustafa Altındağ / Dilek Camadan Özdamar

ÖNSÖZ

Gelecek İçin Eğitim (GİE) kitabı, yakın gelecekte Türk eğitim sisteminin nasıl olması gerektiğini ortaya koymak amacıyla geleceğin eğitimbilimcileri tarafından hazırlanmıştır. Bu çalışma grubunda yer alan tüm öğrencilerim büyük bir coşku ile “Nasıl bir eğitim?” sorusuna yanıt aramaya çalıştılar. Bu çalışmanın temel varsayımı, “Nasıl bir eğitim sorusunun yanıtı, nasıl bir insan ve nasıl bir eğitim programı anlayışının içinde aranmalıdır” görüşüne dayandırılmıştır. “Nasıl bir eğitim programı?” sorusu bizi farklı ülkelerin eğitim programlarını incelemeye yöneltti. İlk planda uluslararası başarıları olan ülkeleri belirleyip bu ülkelerin hem eğitim sistemlerini hem de program çalışmalarını incelemekle işe başlanmış ve buradan elde edilen sonuçlara göre ülkemizin eğitim programlarının nasıl olması gerektiği ve nasıl bir insan yetiştirmemiz gerektiği konusu ele alınmıştır.

Bir ülkenin eğitim sistemi temelde, nasıl bir insan yetiştirmeye ve bu insanı nasıl bir eğitim programı ile yetiştirmeye hizmet etmek amacıyla var olma durumundadır. Bu bağlamda, eğitim sisteminde değişimin sağlanması eğitim programlarındaki çağdaş gelişmelerle sağlanır. Yönetimsel ve biçimsel değişimler bir gelişim göstergesi olamaz. Buna karşın her gelişim bir değişimi içerir. Bu düşüncelerle yola çıkan ekibimiz gelecek için eğitimi, gelişim yoluyla değişimi gerçekleştirmek amacıyla yola çıkmıştır.

Sınıf içinde değişen rolümüze uygun olarak “yönlendirici” konumda olan bizler, geminin kaptanı olarak bu çalışmaya yol göstermekle ve ortaya çıkan bu yapıtın editörlüğünü üstlenmekle yetindik. Geleceğimizi genç Türk eğitimcilerine emanet etmeyi düşündük.

Bu yapıtın ortaya çıkmasına katkı getiren tüm yazar-öğrencilerime teşekkür ediyorum, bundan sonraki çalışmalarında üstün başarılar diliyorum. Ayrıca bu yapıtın eğitim kamu oyuna aktarılmasına olanak sağlayan Pegem Akademi Yayıncılık grubuna da özellikle teşekkür etmek istiyorum.

Bu çalışmanın “Nasıl bir eğitim?” sorusuna yanıt arayanlara, karşılaştırmalı eğitim çalışmalarına ilgi duyanlara ve farklı ülkelerdeki program geliştirme çalışmalarını merak edenlere az da olsa katkı getirmesi yazarları mutlu edecektir. Görüş ve önerilerinizin bu yapıtın sürekli aramaya çalıştığı “Nasıl bir eğitim?”, “Nasıl bir insan?” ve “Nasıl bir eğitim programı?” sorularına yanıt bulmaya katkı getirmesini diliyoruz.

Prof. Dr. Özcan DEMİREL

Ankara, Kasım, 2012

Bölümler ve Yazarları

1. Bölüm: Almanya Eğitim Sistemi

Tuba Acar, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi*

2. Bölüm: Avustralya Eğitim Sistemi

Aslı Uysal, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi*

3. Bölüm: Avusturya Eğitim Sistemi

Araş. Gör. Ece Koçer, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi*

4. Bölüm: Çin Halk Cumhuriyeti Eğitim Sistemi

Araş. Gör. Özlenen Özdiyar, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

5. Bölüm: Finlandiya Eğitim Sistemi

Murat İnce, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi*

6. Bölüm: İngiltere Eğitim Sistemi

Özge Can, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

7. Bölüm: İrlanda'nın Eğitim Sistemi

Özge Aslan, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

8. Bölüm: Japon Eğitim Sistemi

Fizen Liman, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

9. Bölüm: Kaliforniya Eğitim Sistemi

Nur Akkuş, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

10. Bölüm: Kanada Eğitim Sistemi

Şahika Ünlü, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi*

11. Bölüm: Kore Eğitim Sistemi

Mustafa Altındağ, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

12. Bölüm: Singapur Eğitim Sistemi

Dilek Camadan Özdamar, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

13. Ekler: 2023 İçin Öneriler

İÇİNDEKİLER

1. Bölüm

ALMANYA EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	1
Siyasi ve Sosyo-Ekonomik Durum	4
Nüfus ve Demografi	5
Ekonomi ve İşgücü Piyasası Göstergeleri	7
Nüfusun Eğitim Durumu	10
Kayıt	12
Öğretmen Veli İlişkisi	12
Okul Türleri	12
Özel Eğitim Okulları (Sonderschule)	15
Politika Geliştirme- Hedefler, Çerçevesel, Mekanizmalar, Öncelikler	18
Mesleki Eğitim ve Öğretimin Ulusal Politika Geliştirme Alanlarının Hedefleri ve Öncelikleri	18
Almanya'da Mesleki Eğitim ve Öğretim Sistemindeki Politik Öncelikler	19
Öğretmen ve Eğitici Eğitimi	23
Yetişkinler İçin Sürekli Meslek Eğitimi ve Öğretimi	23
İş Arayanlara ve İşgücü Piyasasının Dışında Kalması Gereken Savunmasız Kişilere Yardım Amaçlı Tedbirler.....	24
Eğitim Programı	25
Okul Öncesi Eğitim Programı.....	26
İlkokul Eğitim Programı	28
İkili Sistem Eğitim Programları	29
Kaynakça.....	30

2. Bölüm

AVUSTRALYA EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	31
Örgün Eğitim	32
Eyaletlere Göre Eğitim Yapısı	33
Avustralya'da Türkçe Öğretimi	35
Yükseköğretim	36
Avustralya Eğitim Programları.....	38

Program Geliştirme Süreci.....	38
Eyaletlerin Eğitim Programlarına Genel Bakış	39
Program Geliştirme Sürecinde Kimler, Nasıl Yer Almaktadır?	41
Kaynakça.....	44

3. Bölüm

AVUSTURYA EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	45
Eğitimin Genel Durumu.....	46
Okul Öncesi Eğitim	48
Zorunlu Tam Zamanlı Eğitim	49
Ortaöğretim Sonrası Eğitim	50
Kaynakça.....	54

4. Bölüm

ÇİN HALK CUMHURİYETİ EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	55
Örgün Eğitim	56
Okul Öncesi Eğitim	58
İlköğretim	58
Ortaöğretim.....	60
Yüksek Öğretim	61
Yetişkin Eğitimi	61
Öneriler	63
Kaynakça.....	65

5. Bölüm

FİNLANDİYA EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	67
Finlandiya Eğitim Sisteminin Genel Amaçları	68
Örgün Eğitim.....	69
Okul Öncesi.....	69
Zorunlu Eğitim (İlköğretim ve Ortaöğretim I. Devre).....	70
Ortaöğretim İkinci Devre (Lise).....	71
Özel Eğitim Uygulamaları	72

Yüksek Öğretim	72
Yaygın Eğitim	73
Yaşam Boyu Öğrenme Kapsamında "Yetişkin Eğitimi"	73
Finlandiya'da Öğretmen Yetiştirme	74
Finlandiya'da Program Geliştirme Çalışmaları	77
A) Eğitimin Yönetimi ve Finansmanı	77
B) Eğitimde Denetim	78
C) Program Geliştirme Çalışmaları	78
Temel Eğitim	79
Genel Ortaöğretim İkinci Devre Eğitimi	80
Yetişkin Eğitim ve Öğretimi	80
Yüksek Öğretim	81
Kaynakça	82

6. Bölüm

İNGİLTERE EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum	83
Örgün Eğitim	84
Okul Öncesi Eğitim	85
Zorunlu Eğitim	85
İlkokul	86
Eğitim Programları ve Öğretim	86
İlkokul Düzeyinde Değerlendirme	87
Orta Düzey	87
Eğitim Programları	87
Orta Düzeyde Değerlendirme	88
Zorunlu Eğitim Sonrası/Orta Düzey Sonrası Eğitim	88
Yüksek Öğretim	90
Yetişkin Eğitimi	90
Program Geliştirme Çalışmaları	90

7. Bölüm

İRLANDA'NIN EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum	99
Örgün Eğitim	99
Genel Amaçları	99
Okul Öncesi Eğitim	101
İlköğretim	102
Ortaöğretim	103
Yükseköğretim	106
Öğretmen Yetiştirme	108
Yaygın Eğitim	109
Yetişkin Eğitimi	109
Program Geliştirme Çalışmaları	111
Kaynaklar	112

8. Bölüm

JAPON EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Olarak Japonya	113
Japonların Gözüyle İnsan Eğitimi.....	114
Japonya'da Okul Sistemi	117
A. Okul Öncesi Eğitim Kurumları	118
B. İlköğretim.....	118
C. Ortaöğretim	119
D. Japon Yüksek Eğitiminin Ana Hatları	121
Öğretmen Eğitimi	122
Sınav Sistemi	123
Eğitim Modeli.....	123
Bağımsız Öğrenme Yeteneğinin Geliştirilmesi	123
Yürütülmekte Olan Eğitim Reformu	125
Yaygın Eğitim	126
Kaynaklar.....	127

9. Bölüm**KALİFORNİYA EĞİTİM SİSTEMİ**

Genel Durum.....	129
Örgün Eğitim.....	129
Okul Öncesi Eğitim.....	130
Yüksek Öğretim.....	133
Yaygın Eğitim.....	134
Yetişkin Eğitimi Programları.....	135
Program Geliştirme Çalışmaları.....	137
Kaliforniya Eğitim Bakanlığı.....	137
Eğitim Bakanlığı Birimleri.....	137
Eyalet Eğitim Komisyonu.....	138
Öneriler.....	141
Kaynakça.....	143

10. Bölüm**KANADA EĞİTİM SİSTEMİ**

Giriş.....	145
Genel Durum.....	145
Kanada Eğitim Sistemine Genel Bakış.....	147
Kanada Eğitim Sisteminin Amaçları.....	149
Okul Öncesi Eğitim.....	152
Ortaöğretim.....	153
Yükseköğretim.....	157
IV. British Columbia Eğitim Programları.....	159
Kaynakça.....	160

11. Bölüm

KORE EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	161
Örgün Eğitim	162
Okul Öncesi Eğitim	162
İlköğretim	164
Ortaöğretim	167
Yüksek Öğretim	171
Yetişkin Eğitimi	172
Program Geliştirme Çalışmaları	173
Kaynaklar.....	179

12. Bölüm

SİNGAPUR EĞİTİM SİSTEMİ

Genel Durum.....	181
Singapur Eğitim Sisteminin Genel Amaçları.....	182
Örgün Eğitim.....	183
A. Okul Öncesi Eğitim	183
B. İlköğretim.....	184
C. Ortaöğretim	185
Programlar Arasındaki Esneklik	187
Ortaöğretimdeki Diğer Programlar	188
D. Ortaöğretim Sonrası Eğitim Seçenekleri	190
E. Üniversite Öncesi Eğitim.....	190
F. Yükseköğretim	191
Yaygın Eğitim	191
Yetişkin Eğitimi	191
Program Geliştirme Çalışmaları.....	192
Kaynakça.....	194

2023 İÇİN ÖNERİLER

Örgün Eğitim	195
Okul Öncesi Eğitim	195
İlköğretiminin Amaçlarına Yönelik, Kişisel Gelişim	196
İlköğretim Birinci Kademe	201
İlköğretim İkinci Kademe (Ortaokul)	201
Lise	202
Üniversite Düzeyinde Uzaktan Öğretim	203
Öğretmen Eğitimi	204
Üniversiteye Giriş	208
Mesleki Eğitim.....	208
Üniversite Eğitimi.....	209
A. Lisans Eğitimi.....	209
B. Yüksek Lisans Eğitimi	209
C. Doktora Eğitimi.....	209
Öğretmen Yetiştirme	210
Program Geliştirme Çalışmaları	215
İşgücünün Planlanması ve Bu Plana Uygun Personel Yetiştirecek Programlar Geliştirme	217
Bilgi ve İletişim Teknolojileri.....	219

GİRİŞ

Bir ülkenin kalkınmışlığına eğitim sistemine bakılarak karar verilebilir. Cumhuriyetimizin 100. yılını kutlayacağımız 2023 yılına doğru ilerlerken Türk Eğitim Sisteminde var olan eksiklikleri giderebilmek, yanlış uygulamaları değiştirebilmek amacı ile eğitim açısından başarılı ve ekonomisi gelişmiş ülkelerin eğitim sistemlerinin incelenmesinin yararlı olacağı düşünülmüştür. Bu amaçla bu kitapta Singapur, Japonya, Kore, Amerika, İrlanda, İngiltere ve Çin Eğitim sistemlerine yer verilmiştir. Bu ülkelerin seçiminde göz önünde bulundurulmuş ölçütleri kapsamlı olarak şu şekilde açıklamak mümkündür;

Singapur dünyanın en zengin ülkeleri arasında yer almaktadır. Uluslararası öğrenci başarısını ölçme çalışmalarından biri olan TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study - Uluslararası Matematik ve Fen Bilimleri Eğilimleri Araştırması) sınavı 2007 yılı sonuçlarına göre Singapurlu öğrenciler Matematik ve Fen alanlarında en iyiler arasında yer almışlardır. Ayrıca, 2006 yılında yapılan PIRLS (Progress in International Reading Literacy Study- Uluslar Arası Okuma ve Yazma Becerileri Araştırması) sınavında 45 eğitim sistemi içinde 4. sırada yer almışlardır. Singapur'daki öğrencilerin yukarıda bahsedilen uluslararası öğrenci değerlendirme sınavlarından elde ettikleri başarılı sonuçlar ve Singapur'un dünya ekonomisinde söz sahibi bir ülke olması nedeni ile eğitim sisteminin incelenmesi gerekli görülmüştür.

Japonya'nın günümüzde dünyanın ikinci büyük ekonomisine sahip olmasında, Japon eğitim sisteminin olumlu etkisi olduğu düşünülmektedir. 1967 yılında başlatılan Meiji Restorasyonu Japon modern eğitim sisteminin gelişiminde önemlidir. Japon eğitim sistemi gelişen ve değişen dünyanın taleplerine cevap verebilecek bir şekilde sürekli reformlarla geliştirilmektedir. Japonya ülke kalkınmasına destek verecek ara eleman yetiştirmek için eğitim sisteminde mesleki eğitime özel bir önem vermiştir. Japonya'da okullar ve işverenler sıkı bir ilişki içindedir. Atatürk'ün *'İlk ve orta öğretim mutlaka insanlığın ve medeniyetin gerektirdiği ilmi ve fenni versin, fakat o kadar pratik bir şekilde versin ki, çocuk okuldandan çıktığı zaman aç kalmaya mahkum olmadığına emin olsun'* sözü, Japonya'yı başarıya ulaştıran bu gerçeği 1922 yılında tespit ettiğini göstermektedir. Bu düşünce Köy Enstitüleri ile hayata geçirilmeye başlanmış ancak uzun erimli olmamıştır. Aynı zamanda Japon eğitim sisteminin günlük hayat ile okul arasında sıkı bir ilişki kurması ve öğrencilerin öğrendiklerini aktif olarak günlük hayata uygulaması, Japonya'nın PISA öğrencilerin öğrendikleri bilgi ve becerileri gerçek hayatta karşılaşılabilecekleri durumlara uygulayabilme, düşüncelerini analiz edebilme, akıl yürütme gibi becerilerini ölçen PISA ve TIMMS gibi uluslararası sınavlarda ilk beşin arasında yer almasını sağlamıştır.

Kore Eğitim Sisteminin temeli 400 yıl önce ülkenin kurucusu tarafından ortaya konan bir slogana dayanmaktadır: “Hongik Ingan” Türkçe karşılığı, “tüm insanlığa faydalı olmak” tır. 4 asırdan beri Kore Eğitim Programları bu sloganın ışığında geliştirilmektedir. Programlarda yenilikler revizyon şeklinde yapılmaktadır. Hiçbir zaman mevcut program tamamen terk edilip baştan sona yeni bir program ithal edilmemiştir. Bu sayede asırlarca sürdürülen istikrar sayesinde ülkenin eğitim sistemi incelemeye değer bir düzeye ulaşmıştır. Son yıllarda ulusal eğitim programını ulusal ekonomik gelişimini destekleyecek şekilde düzenleyen Kore Eğitim Sistemi, 3ncü dünya ülkelerinin eğitiminde aktif bir rol üstlenen Dünya Bankası'nın da araştırma konusu olmuştur. Ekonomik gelişimin yanı sıra Koreli öğrenciler özellikle matematik ve fen alanlarında uluslar arası arenada önemli başarılarla imza atmaya başlamışlardır. Kore PISA ve TIMSS gibi uluslar arası sınavlarda da OECD ülkeleri ortalamasının üzerine çıkarak ilk sıralarda yer almaktadır. 2006 yılı PISA sınavında okuma testinde 1nci sırada, matematik testinde 4ncü sırada ve fen testinde 9ncu sırada yer almıştır. 2007 TIMSS sonuçlarına göre matematik alanında 2nci, fen alanında 4ncü sırada yer almıştır. Bu sonuçlar Kore Eğitim Sisteminin dünya genelinde iyi bir seviyede olduğunu göstermektedir. Ayrıca Kore Hükümeti insan kaynakları planlamasıyla eğitim sistemini çok iyi koordine ederek ülke ekonomisinin gelişimine katkı sağlayan nitelikli ara elemanlarını yetiştirmeyi başarmıştır. Sanayi kuruluşlarıyla okullar çok sıkı bir ilişki içindedir. Hatta bazı sanayi kuruluşları kendi meslek liselerini kurmuşlardır ya da devlet okullarına burs sağlamaktadırlar. İş güvencesinin sağlanması mesleki eğitime olan talebi artırmıştır. Dolaylı olarak bu durum işsizlik oranını da düşürmüştür. Bu nedenle Kore, eğitim açısından araştırmaya değer görülmüştür.

Amerika Eğitim sisteminde ise Kaliforniya eyaletinin izlediği eğitim politikası çok önemli bir yere sahiptir. Bunun nedenlerinden birisi ise bu eyaletin dünya ekonomisinde pek çok alanda söz sahibi olmasıdır. Örneğin gelişmekte olan tarım endüstrisinin yanı sıra uzay ve bilgi teknolojileri gibi alanlarda da dünya ekonomisine etkin katılım göstermektedir. Amerika Birleşik devletlerinin yüz ölçümü olarak üçüncü en büyük, nüfus olarak ise en kalabalık eyaleti olan Kaliforniya eyaleti'nin, eyalet değil de ülke olsaydı dünyanın en güçlü ekonomisine sahip ülkeleri arasında yer alacağı düşünülmektedir. Aynı zamanda bu eyaletin eğitimde yenilikleri öncülük eden Stanford Üniversitesi ve Kaliforniya Üniversitesi gibi dünyanın en iyi üniversitelerinden bir kaçına ev sahipliği yapması, onun Amerika Eğitim Sisteminde söz sahibi olmasını sağlamıştır.

İrlanda genç nüfusun fazla olduğu ve okuryazarlık oranının %99 civarında olması açısından önemli görülmüştür. İrlanda'da iletişim teknolojilerinin kullanımına önem verilmekte ve eğitim sistemlerini geliştirmek için devamlı araştırmalar yapılmaktadır. Okul öncesi eğitim sistemi olmamasına rağmen okullaşma oranının oldukça yüksek olması ve uzaktan eğitim ile bilgi ve iletişim teknolojilerinin etkili kullanımı konusunda yaptıkları çalışmalar açısından bu ülkenin incelenmesinin gerekli olduğu düşünülmüştür.

İngiltere dünya ekonomisinde başlıca ticari ve finansal güçlerden biridir. Ayrıca bu ülke eğitime en çok bütçe ayıran ülkeler arasında ilk beş arasında yer almaktadır. İngiltere için 2007 TIMSS sonuçları incelendiğinde, İngiltere' nin 50 ülke arasında başarı sırasında ilk 10 ülke içerisinde olduğu görülmektedir. Bu ülkedeki okuma yazma bilenlerin sayısı toplumun %99' unu oluşturmaktadır. Okuma yazma oranının yüksek olması bu ülkenin eğitim sisteminin gelişmiş olmasının bir göstergesi olarak düşünülmektedir. İngiltere' de ilkokula öğrencilerin 5 yaş gibi erken bir yaşta başlaması ve zorunlu eğitim süresinin 11 yıl olması gibi İngiltere Eğitiminin sisteminin Türk Eğitim Sisteminden farklı olduğu yönler bu ülkenin eğitim yapısının incelenmesi gerekliliğini ortaya koymuştur. İngiltere ayrıca İrlanda gibi bilgi ve İletişim Teknolojileri açısından çok gelişmiş bir ülkedir. Ayrıca İngiltere' de eğitim sisteminin yapısı esnek, bireyselleştirilmiş ve yerel yönetimler odaklı olarak tanımlanmıştır. Tüm bu bilgiler göz önünde bulundurulduğunda İngiltere Türk eğitime örnek olabilecek bir yapıya sahiptir. Bu nedenle bu ülkenin incelenmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Asya ülkeleri arasında olmasına rağmen kalabalık nüfusu ve tüm dünyayı özellikle ekonomik olarak etkilediği için Çin Halk Cumhuriyeti de bu çalışma kapsamına dâhil edilmiştir. Çin Halk Cumhuriyeti'nin özel bir bölgesini oluşturan Hong Kong katılmış olduğu uluslararası olarak geçerliliğe sahip olan sınavların bazılarında oldukça üst sıralarda görülmüştür. TIMSS sonuçlarına göre Çin'e bağlı Hong Kong Özel bölgesi 4. Sınıf düzeyinde birinci sırada, 8. Sınıf düzeyinde ise dördüncü sırada yer almaktadır. PIRLS'E göre 4. Sınıf düzeyinde ikinci sırada, PISA bilim okuryazarlığı sonuçlarına göre ise 2006'da ikinci sırada, matematik ve dil okuryazarlığına göre ise üçüncü sırada yer almıştır. Bu sınavların sonuçları incelendiğinde, Çin Eğitim sisteminin incelenmesinin Türk eğitim sisteminin gelişimine olumlu katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Karşılaştırmalı Eğitim kapsamında yapılan bu çalışmanın Türk eğitim sisteminin gelişimine çok az da olsa katkı sağlaması bu kitabın yazarlarını mutlu edecektir.

1. BÖLÜM

ALMANYA EĞİTİM SİSTEMİ

Hazırlayan: Tuba ACAR

GENEL DURUM

Resmi Adı:

Federal Almanya Cumhuriyeti

Başkenti:

Berlin

Yönetim Biçimi:

Federal Cumhuriyet

Nüfusu:

82.218.000 (31 Mart 2009)

Resmi Dili:

Almanca

Alanı:

357.021 km²

Ülke Nüfusunun Okur Yazar Oranı:

% 99 (2003)

Kişi Başına Düşen Yıllık Geliri:

46 bin 677 Dolar (2010)

Yıllık Eğitim Harcamalarının Toplam Bütçeye Oranı:

% 5.2 (2004)

Almanya'nın; Danimarka, Polonya, Çek Cumhuriyeti, Lüksemburg, Belçika, Hollanda, Fransa, Avusturya, İsviçre olmak üzere toplam 9 tane komşusu vardır.

Avrupa Birliği içinde en çok nüfusa sahip ülke konumundadır. 2003 yılından bu yana nüfusta biraz azalma olmuştur. Ülkede doğurganlık oranı, anne başına 1.39 çocuk ile Dünya ortalamasının oldukça altındadır.

Federal Almanya Cumhuriyeti on altı eyaletten oluşmaktadır. Eyaletlerin her birinin yasama, yürütme ve yargı güçleri vardır.

Tablo 1: Almanya'da eyaletler

Eyalet	Başkent	Alan	Nüfus
Aşağı Saksonya	Hanover	47.624	7.918.293
Baden-Württemberg	Stuttgart	35.752	10.744.921
Bavyera	Münih	70.552	12.538.696
Berlin	—	892	3.460.725
Brandenburg	Potsdam	29.479	2.503.273
Bremen	Bremen	419	660.706
Hamburg	—	755	1.772.100
Hessen	Wiesbaden	21.115	6.067.021
Kuzey Ren-Vestfalya	Düsseldorf	34.085	17.845.154
Mecklenburg-Vorpommern	Schwerin	23.180	1.642.327
Rheinland-Pfalz	Mainz	19.853	4.012.675
Saarland	Saarland	2.569	1.017.567
Sachsen-Anhalt	Magdeburg	20.446	2.356.219
Saksonya	Dresden	18.416	4.149.477
Schleswig-Holstein	Kiel	15.799	2.830.417
Thüringen	Erfurt	16.172	2.235.025
Toplam (Sayım: 31 Aralık 2009)		357.123	81.802.257

Eğitim ve kültür mevzuatı ve yönetimi eyaletlerin sorumluluğundadır. Federal Hükümet eyaletlerin meslek okullarından da, okullardaki mesleki eğitimden de sorumludur. İşletmelerdeki mesleki eğitim, piyasa ve devlet arasında ortak kontrol şeklinde yer alan üçüncü bir sistem geliştirmiştir.

Federal Almanya'nın eğitim politikası:

“Her bireye kendi yetenek ve ilgi alanına göre en uygun eğitim imkânını sağlamak.”

SİYASİ VE SOSYO-EKONOMİK DURUM

Almanya anayasal hukuka ve sosyal adaletin üstünlüğüne dayalı cumhuriyet ve demokrasi ile yönetilen federal bir devlettir. Berlin hem ülkenin başkenti hem de hükümet merkezidir. Federal Almanya Cumhuriyeti sosyal piyasa ekonomisini ve rekabetçi ekonomi içinde serbest girişimi benimsemiştir. Ülke, sosyal güvenlik sistemiyle yüksek yaşam seviyesine sahiptir. Almanya, Avrupa meselelerinde yüksek ülke nüfusu ve ekonomik gelişmişliğiyle dünya seviyesinde kilit rol oynamaktadır. Almanya birçok bilim ve teknoloji alanında lider durumda olarak kabul edilmiştir. Federal Şansölye (Devlet Başkanı) beş yıllık dönem için Federal Sözleşme tarafından seçilen Angela Merkel' dir. Ana yasama organı “Bundestag” tır. On altı eyaleti temsil eden ve yasaların yapılmasına katılan anayasal organ ise “*Bundesrat*” olmak üzere bunlar federal yasama organlarıdır. Bu iki yapı yasa yapar. *Bundestag*'ta 614 milletvekili bulunur. Bu milletvekilleri dört yılda bir seçilir ve Alman halkını temsil eder (VET, 2009, s.4).

Federal Almanya Cumhuriyeti on altı eyaletten oluşmaktadır. Eyaletlerin her birinin yasama, yürütme ve yargı güçleri vardır. Devlet sektörü içinde hem eyaletler arasında hem de eyaletlerle Federal Hükümet arasında ayrı bir kooperatif federalizm vardır (VET, 2009, s.4).

Eğitim ve kültür mevzuatı ve yönetimi eyaletlerin sorumluluğundadır. Federal Hükümet eyaletlerin meslek okullarından da, okullardaki mesleki eğitimden de sorumludur. İşletmelerdeki mesleki eğitim, piyasa ve devlet arasında ortak kontrol şeklinde yer alan üçüncü bir sistem geliştirmiştir. Alman siyasi sistemi bu toplumsal ortaklık tarafından karakterize edilmektedir (VET, 2009, s.4).

NÜFUS VE DEMOGRAFI

Almanya 357.093 km² lik bir alanı kapsamaktadır. 31 Mart 2009 tarihi itibarıyla nüfusu 82.218.000'dir. Avrupa Birliği içinde en çok nüfusa sahip ülke konumundadır. 2003 yılından bu yana nüfusta biraz azalma olmuştur. Ülkede doğurganlık oranı, anne başına 1.39 çocuk ile Dünya ortalamasının oldukça altındadır. Federal İstatistik Ofisinin tahminlerine göre nüfusun 2050 yılında 69-74 milyon arasında olması beklenmektedir (VET, 2009, s. 4).

Aralık 2004 itibarıyla, Almanya'da yaklaşık 7 milyon yabancı, Alman vatandaşlığına geçmiştir. Ülkede ikamet edenlerinden %19'u yabancı veya yabancı kökenlidir. Genç nüfusta yabancı kökenlerin oranı yaşlı nüfustaki oranından daha yüksektir. 15 yaşını aşmış Almanların %30'unun yurtdışında doğmuş en az bir ebeveyni bulunmaktadır. Büyük şehirlerde 5 yaş ve küçük çocukların %60'ının yurtdışında doğmuş en az bir ebeveyni bulunmaktadır.

Ülkedeki en büyük azınlık grubunu (2.7 milyon), Türkiye'den gelmiş insanlar oluşturur. Diğer azınlıklar ise İtalya'dan, Sırbistan'dan, Yunanistan'dan, Polonya'dan ve Hırvatistan'dan gelmiştir. Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu listesine göre Almanya, Dünyanın göçmen nüfusu en fazla olan üçüncü ülkesi konumundadır. Bu; Dünya üzerindeki göçmenlerin %5'i yani 191 milyon göçmenin 10 milyonu, ya da başka bir tabirle Almanya nüfusunun %12'si demektir. Almanya'nın geçmişte fazla zorluk çıkarmayan göç yasaları sayesinde birçok yabancı Alman vatandaşı olmuş ve Alman etniğini tercih etmiştir (Daha çok eski Sovyetler Birliği ülkelerinden). Fakat 2000 yılından itibaren yasalar sertleştirilmiş ve vatandaşlığa geçmek zorlaştırılmıştır.

Göç fazlasının doğum oranının açığını karşılamaması sonucunda 2002'den itibaren nüfus düşmeye başlamıştır (VET, 2009, s.4).

Tablo 2: Toplam Nüfus

	2002	2005	2009
AB (27 ÜLKE)	491.023.535	495.090.294	499.673.325
ALMANYA	82.500.849	82.314.906	82.062.249

(Kaynak: Eurostat, Total Population, <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.-do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tps00001; 31.03.2009; VET, 2009, s. 5>)